

H EN TH KATA THN NIKAIAN
 ΣΥΝΟΔΩ ΕΚΤΕΘΕΙΣΑ ΠΙΣΤΙΣ.
 IN SYNODO NICENA EDITA FIDEI
 CONFESSIO.

(Habitu est hoc Concilium Nicea in Bithyniâ, Anno 325. Imperatore Constantino Magno, in quo damnata fuit blasphemiam Arrii, qui Deitatem Christi oppugnabat.)

ΠΙΣΤΕΥΟΜΕΝ εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν ὕψους καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων, καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸ υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Θεὸν ἐκ Θεοῦ, καὶ Φῶς ἐκ Φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ πατρὶ, δι' οὗ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς ἰούσανθρώπους, ἕνεκα ἡμετέρας σωτηρίας καταβάντα ἐκ τοῦ ὕψους, σκενωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου, ἐκ μαρίας τῆς παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα, σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίῳ Πιλάτῳ, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς γραφάς, καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς ὕψους, καὶ καθηζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς, καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρῶν ἕνεκα τῆς βασιλείας οὐρανοῦ καὶ γῆς.

Καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ ἐκπορευόμενον. Τὸ σὺν πατρὶ καὶ υἱῷ συμπροσκυνούμενον. Τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Καὶ μίαν καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

CRedimus in unum Deum, Patrem omnipotentem, creatorem cœli & terræ, visibilium omnium & invisibilium. Et in unum Dominum Jesum Christum, filium Dei unigenitum, ex Patre natum ante omnia secula: Deum de Deo, & lumen de lumine, Deum verum de Deo vero: genitum, non factum, consubstantialem Patri: per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines & propter nostram salutem descendit de cœlis, & incarnatus est de Sp. Sancto, ex Maria virgine, & homo factus est. Crucifixusq; pro nobis sub Pontio Pilato, passus & sepultus est, & resurrexit tertia die secundum scripturas, & ascendit in cœlum, sedet à dexteris Patris, & iterum venturus

F f f f f

turus